

Cristina Casas guanya el Premi Literari Betúlia de Poesia 2012

El passat dia 20 de juny, al Teatre Principal de Badalona va tenir lloc l'entrega dels premis literaris Ciutat de Badalona, en el marc de la celebració de la Nit Literària 2012, i el XII Premi Literari Betúlia de Poesia - Memorial Carme Guasch el va guanyar la santquirzenca Cristina Casas i Mata amb l'obra *Úter*.

1. És la primera vegada que et presentes en aquest certamen literari?

És la primera vegada que em presento als premis literaris Ciutat de Badalona, però anteriorment m'he presentat en altres certàmens. Si bé el reconeixement i la dotació econòmica que comporta un premi són aspectes atractius i engrescadors, la raó principal d'haver-m'hi presentat és la publicació de l'obra. Actualment (i cada cop més) és molt difícil publicar si no és a través d'un premi literari. Els editors en aquest aspecte són poc arriscats i, sense una trajectòria pública o l'aval d'un certamen, no estan publicant pràcticament res.

2. En què consisteix l'obra guanyadora?

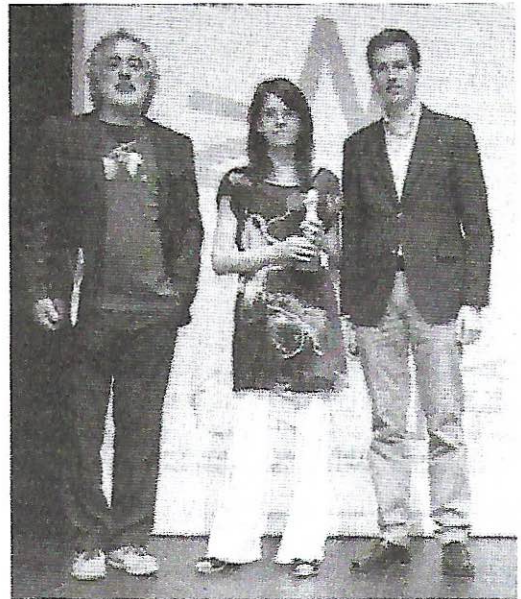
Úter és un llibre de poesia. Es tracta d'una obra conceptual que parteix d'una experiència personal. El tema principal que es va repetint al llarg del poemari, i que cronològicament es pot llegir com si fos una narració, és el tema de la gestació i la mort perinatal. Al voltant d'aquest tema principal es van desenvolupant tota una sèrie de reflexions sobre la vida i el creixement individual. Alhora, és també una història d'amor i de superació personal.

3. Quan vas començar-hi a treballar?

El poemari està escrit entre el 2009 i el 2010.

4. T'imaginaves que la teva obra seria una de les premiades?

En el moment en què et presentes a un certamen literari és perquè creus que l'obra té prou consistència i qualitat com per guanyar-lo, tot i que també ets conscient que s'hi presenten moltes

obres i autors excel·lents. En aquesta convocatòria del premi Betúlia s'hi varen presentar trenta-cinc poemaris.

5. Tens algun nou projecte en ment?

Sempre estic treballant en nous projectes; tot i que una cosa és treballar-hi i l'altra és pensar en publicar-los, eh? Sóc de l'opinió que escriure és inherent a l'escriptor, n'és una part essencial, com pot ser respirar o menjar; per tant, és molt difícil que un escriptor deixi de treballar en nous projectes. A mi la literatura, ja sigui com a lectora o com a escriptora, m'ajuda a comprendre el món que m'envolta, a digerir-lo, per tant és poc probable no trobar-me immersa en alguna producció.

Moltes gràcies Cristina i moltes felicitats pel premi.

C.B.

"la Caixa"

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS